

قرارداد 20,000,000,000,000 تومانی برای پیشرفته‌ترین تاکسی جهان

ناسا با عقد قراردادی 6.8 میلیارد دلاری با شرکت های بوئینگ و اسپیس ایکس، وظیفه ارسال فضاوردان آمریکایی به مدار زمین را به شرکت های خصوصی این کشور محول کرد.

ناسا با عقد قراردادی 6.8 میلیارد دلاری با شرکت های بوئینگ و اسپیس ایکس، وظیفه ارسال فضاوردان آمریکایی به مدار زمین را به شرکت های خصوصی این کشور محول کرد.

مجید جویا: ناسا اعلام کرده که دو شرکت خصوصی بوئینگ و اسپیس ایکس، در سال 2017 / 1396 شروع به اعزام فضاوردان به ایستگاه فضایی بین المللی خواهند کرد. این سازمان 6.8 میلیارد دلار روی ناوگانی از «تاکسی‌های فضایی» سرمایه گذاری خواهد کرد که از خاک امریکا پرتاب شوند. به گزارش نیوساینتیست، چارلز بولدن رئیس ناسا، گفته است که «ناسا عرصه را برای چیزی که قرار است جاه طلبانه‌ترین و هیجان انگیزترین فصل تاریخ فضا پیمای‌های سرنشین دار باشد، آماده کرده است».

بیانیه بزرگ ناسا در مورد چیست؟

در سال 2010 / 1389، ناسا پشتیبانی مالی از فضاپیماهای سرنشین دار بخش خصوصی را برای جایگزینی با شاتل فضایی (که در سال 2011 / 1390 پس از 30 سال کار بازنشسته شد) آغاز کرد. ناسا امیدوار بود که ترغیب شرکت‌ها به ساخت وسایل نقلیه خصوصی و سپس اجاره کردن آنها، از ساخت فضاپیما توسط خود ناسا ارزان‌تر باشد. دیروز ناسا اعلام کرد که با بوئینگ و اسپیس ایکس، به ترتیب قراردادهایی به مبلغ 4.2 و 2.6 میلیارد دلار بسته خواهد شد، و اولین تاکسی‌ها در سال 2017 / 1396 از کیپ کاناورال پرتاب خواهند شد. دو شرکت بین 2 تا 6 پرواز را بر عهده خواهند گرفت.

در حال حاضر فضاوردان امریکایی چطور به فضا می‌روند؟

ناسا در حال حاضر وابسته به فضاپیماهای سایوز روسیه است و فضاوردان خود را به کمک آنها به ایستگاه فضایی بین المللی می‌فرستد و به ازای هر فضاورد، 70 میلیون دلار به روس‌ها پرداخت می‌کند. این برای برخی از سیاستمداران امریکایی ناراحت کننده است، ولی اقدام روسیه در انضمام شبه جزیره کریمه به خاک خود و بحران پیامد آن بین روسیه و امریکا، منجر به افزایش تلاش امریکایی‌ها برای یافتن جایگزینی برای شاتل شد.

کار این دو شرکت چه تفاوتی با هم خواهد داشت؟

بوئینگ یکی از بزرگان صنعت هوافضا است که در ماموریت‌های آپولو به مقصد ماه و برنامه فضایی شاتل حضور داشته است. طراحی کپسول CST-100 این شرکت، یادآور مازول فرماندهی آپولو است و می‌تواند هفت سرنشین داشته باشد. این فضاپیما با استفاده از موشک‌های Atlas V پرتاب می‌شود که یک ابزار پرتاب معمول برای امریکایی‌ها است و توسط شرکت United Launch Alliance ساخته شده که خود حاصل سرمایه گذاری مشترک بوئینگ و لاکهید مارتین است.

اسپیس ایکس، شرکت تازه کاری است که حضوری روز افزون در فضا دارد (هم اکنون نیز برای ارسال بخشی از محموله‌های بار به ایستگاه فضایی بین المللی از کپسول دراگون این شرکت استفاده می‌شود). نسخه جدید دراگون که در سال جاری از آن رونمایی شده، تا 7 فضاورد را با خود حمل خواهد کرد و در نهایت هم به جای افتادن در اقیانوس، روی زمین فرود خواهد آمد. این فضاپیما با موشک فالکون 9 شرکت اسپیس ایکس پرتاب خواهد شد، که شرکت در نظر دارد آن را قابل استفاده مجدد بکند.

این دو شرکت برای این که بتوانند تا سال 2017 فضاپیماهای خود را پرتاب کنند، چه کاری باید انجام دهند؟

هر دو شرکت هنوز فضاپیمای خود را پرتاب نکرده‌اند. قرارداد آنها با ناسا می‌گوید که آنها باید پیش از برنامه عادی پروازهای تاکسی خود، دست کم یک پرواز آزمایشی سرنشین دار را به مقصد ایستگاه فضایی بین المللی ترتیب دهند که در آن دست کم یک فضاورد ناسا هم حضور داشته باشد. شایعاتی هم شنیده شده که بوئینگ شراکتی را با شرکت بلو اوریجین (تاسیس شده توسط جف بزوس مدیر عامل آمازون) برای ساخت یک موتور جدید موشک اعلام خواهد کرد. موتورهای فعلی موشک Atlas V توسط روسیه تامین می‌شوند که تهدید به قطع این روند کرده است.

دیگر شرکت‌های فضایی چه می‌کنند؟

یکی از شرکت‌های بازنده بیانیه دیروز، سیرا نوادا است، که سازنده یک مدل کوچک از شاتل فضایی به نام Dream chaser است. این شرکت امید داشت که قرارداد تاکسی فضایی را با ناسا منعقد کند ولی اکنون تمام اتکای آن به سازمان‌های فضایی اروپا و ژاپن است.

شرکت دیگر، Orbital Sciences است که هم اکنون محموله‌های باری را به ایستگاه فضایی بین المللی ارسال می‌کند و می‌گوید که هیچ برنامه‌ای برای ساخت فضاپیماهای سرنشین دار ندارد.

پروازهای فضایی بخش خصوصی چگونه اوضاع را عوض خواهند کرد؟

هدف اصلی ناسا ترغیب شرکت‌ها به ساخت تاکسی‌های بخش خصوصی است تا هزینه‌های دسترسی به فضا کاهش یابد. این

می‌تواند به معنی افزایش تعداد فضانوردان ساکن در ایستگاه فضایی بین‌المللی باشد که به گفته بولدن، ناسا را قادر می‌سازد که تعداد آزمایش‌های علمی انجام شده در ایستگاه فضایی را افزایش دهد.

این امر همچنین به ناسا امکان خواهد داد که به دیگر کارهای خود برسد. بولدن می‌گوید: «واگذار کردن حمل و نقل مدارهای پایین زمین به بخش خصوصی، همچنین به ناسا امکان خواهد داد که بر مأموریت‌های جاه طلبانه‌تر (مثل فرستادن انسان به مریخ) متمرکز شود». سازمان در حال حاضر در حال ساخت فضاپیماي اوریون است که قرار است اولین پرواز بدون سرنشین خود را در اواخر سال جاری انجام دهد، و امید ناسا به آن است که بتواند در نهایت انسان‌ها را به یک سیارک و سپس به مریخ بفرستد.

بوئینگ و اسپیس ایکس، به عنوان شرکت‌های خصوصی، همچنین خواهند توانست امکان پرواز به فضا را برای مشتریان غیر از ناسا هم فراهم آورند، که می‌تواند دربر دارنده توریست‌های فضایی هم باشد. و پروازهای بیشتر به فضا هم می‌تواند منجر به افزایش تقاضا برای مقاصد در مدارهای پایین زمین به غیر از ایستگاه فضایی بین‌المللی هم شود (شرکت هوافضای بیگلو برنامه‌های درازمدتی برای ساخت یک ایستگاه فضایی تجاری به شکل ماژول‌های قابل انبساط دارد). اسپیس ایکس قرار است سال آینده یک ماژول آزمایشی برای بیگلو به فضا بفرستد.

در دراز مدت، کپسول دراگون اسپیس ایکس می‌تواند پیشگام سکونت انسان در مریخ باشد (الون ماسک موسس این شرکت به کنایه گفته که می‌خواهد روی سیاره سرخ بمیرد، ولی نمی‌خواهد مرگش هنگام برخورد به مریخ باشد).